

USNESENÍ

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl ve složení: předseda JUDr. Karel Podolka a soudci JUDr. Marie Žiškova, JUDr. Roman Fiala, JUDr. Michal Mazanec, JUDr. Pavel Pavlík a JUDr. Petr Příhoda, o návrhu Ing. K. S., zastoupeného JUDr. Doubravkou Řehouškovou, advokátkou se sídlem České Budějovice, Ul. Karla IV. č. 1, 370 01, na rozhodnutí sporu o pravomoc mezi Okresním soudem v Jindřichově Hradci a Nejvyšším správním soudem, za další účasti žalovaných 1) Ministerstva zemědělství - Ústředního pozemkového fondu, se sídlem Praha 1, Těšnov 17, 117 05, 2) Č. r. - A. o. p. a k. Č., ve věci vedené u Okresního soudu v Jindřichově Hradci pod sp. zn. 6 C 1196/2003, o obnovu řízení,

t a k t o :

Návrh se odmítá.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 28. 9. 2004 se obrátil Ing. K. S. na zvláštní senát s návrhem na zahájení řízení o kompetenčním sporu, který vznikl podle tvrzení Ing. K. S. (dále také jen „žalobce“) mezi Okresním soudem v Jindřichově Hradci a Nejvyšším správním soudem, který svým rozhodnutím ze dne 23. 10. 2003, čj. 6 A 135/2002-20, odmítl žalobu, jíž se Ing. K. S. domáhal přezkoumání rozhodnutí Ministerstva zemědělství - Ústředního pozemkového úřadu, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Okresního úřadu v Jindřichově Hradci ze dne 9. 5. 2002, čj. PÚ 1499/02 PX-KRZ353, o nepovolení obnovy řízení.

Ze spisu vyplynuly tyto podstatné skutečnosti:

Žalobou doručenou Vrchnímu soudu v Praze dne 23. 9. 2002 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí Ministerstva zemědělství - Ústředního pozemkového úřadu, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Okresního úřadu v Jindřichově Hradci ze dne 9. 5. 2002, čj. PÚ 1499/02 PX-KRZ353, o nepovolení obnovy řízení v pravomocně skončené věci tohoto úřadu ze dne 7. 3. 1996, čj. PÚ 142/179/96-KRZ-353.

Podle ustanovení § 132 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále také jen „s. ř. s.“), přešla věc z Vrchního soudu v Praze na Nejvyšší správní soud. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 23. 10. 2003, čj. 6 A 135/2002-20, žalobu odmítl. Dospěl k závěru, že v posuzované věci jde o restituční nárok podle § 9 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, tedy o věc spadající do oboru práva soukromého, a poučil žalobce, že může ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci usnesení podat v této věci žalobu podle části páté o. s. ř. k příslušnému okresnímu (obvodnímu) soudu.

Žalobce se poučením řídil a podal dne 4. 12. 2003 u Okresního soudu v Jindřichově Hradci žalobu podle části páté o. s. ř.

Okresní soud v Jindřichově Hradci usnesením ze dne 19. 3. 2004 žalobu jako opožděnou odmítl. Vycházel ze závěru, že „ukončené restituční řízení již nelze dalším řízením dle části páté o. s. ř. „otevřít“, resp. rozhodnutí (byť jinak bez pochyby z oblasti práva soukromého) zpochybňovat a znovu tutéž věc před soudem projednat“.

K odvolání žalobce rozhodl Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 9. 8. 2004, čj. 8 Co 1025/2004-28, tak, že usnesení soudu prvního stupně potvrdil.

Žalobce se následně obrátil na zvláštní senát s návrhem na zahájení řízení o kompetenčním sporu, neboť se domnívá, že „má právo na soudní ochranu proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu článku 6 odstavce 1 Úmluvy i článku 36 odstavce 2 Listiny základních práv a svobod“.

Zvláštní senát o věci uvážil takto:

Z ustanovení § 1 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, plyne, že stranami kladného nebo záporného kompetenčního sporu jsou buď soudy na straně jedné a orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy na straně druhé, nebo soudy v občanském soudním řízení na straně jedné a soudy ve správním soudnictví na straně druhé. Podle odst. 2 téhož ustanovení je kompetenčním sporem spor, ve kterém si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž již druhá strana vydala pravomocné rozhodnutí (tj. pozitivní kompetenční spor). Kompetenčním sporem je též spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků (tj. negativní kompetenční spor).

Žalobce označil za strany kompetenčního sporu Nejvyšší správní soud a Okresní soud v Jindřichově Hradci. Okresní soud v Jindřichově Hradci však svou pravomoc o věci rozhodovat nepopřel; žalobu podle části páté o. s. ř. odmítl pro opožděnost, když v odůvodnění rozhodnutí vyslovil shodný názor jako Nejvyšší správní soud, totiž, že se v dané věci jedná o věc z oblasti soukromého práva. Kompetenční konflikt zde tedy nevznikl.

Jelikož tu není kompetenční spor, o němž by mohl rozhodovat zvláštní senát, návrh žalobce byl odmítnut podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 4 zákona č. 131/2002 Sb. Nebyl zde tak důvod pro postup podle ustanovení § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb., které zvláštnímu senátu ukládá zrušit rozhodnutí, jímž strana kompetenčního sporu nesprávně popřela svou pravomoc.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. listopadu 2005

JUDr. Karel Podolka
předseda zvláštního senátu